

і
дивляться
просвітлено
із висоти,
де тільки небо
й Бог.
...Вони ідуть –
незломлені,
нескорені,
російських
«Градів»
спалені вогнем...
І з кожним з них
шляхом небесно-зоряним,
мов сивий ангел,
Україна
йде.

* * *

Не впокореним стадом,
А народом-воїном
Ми під кулями й «Градами»
Свою волю виборюєм.
Не словами, а славою,
Кров'ю чесною, чистою,
Ми тіла свої сплавлюєм.
Ми єдині.
Ми вистоєм.

У окопі з солдатами
Ми до Господа молимося.
Б'ють нас танками.
Й зрадами.
Не чекайте.
Не зломимося!
Б'ють брехнею лукавою.
Чуєш, Боже?.. Ми зможемо!

Ми з Тобою і Правдою
Цю пільму переможемо!!!
Лють орди брата-Каїна
На землі своїй спинимо.
...Нам не страшно –
ми знаємо:
ТИ за НАШИМИ
СПИНАМИ...

* * *

долоня в долоні
востаєм
у день
що почався
обтесуєм душу
і зношуєм тихо
тіла
вдихаючи кисень
чекаєм
наближення часу
що спинить годинник
і спалить полову дотла

і дивимось в сонце
і мружимо зболено
очі
і тихо злітаєм
і глибше вгрузаємо
вниз
і хочемо жити
і хочемо в небо
і хочемо
так міцно
так близько
назавжди
корінням зростись